

C?397/09. sz. ügy

Scheuten Solar Technology GmbH

kontra

Finanzamt Gelsenkirchen?Süd

(a Bundesfinanzhof [Németország] által benyújtott el?zetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Adózás – 2003/49/EK irányelv – A különböz? tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszere – Ipar?zési adó – Az adóalap megállapítása”

Az ítélet összefoglalása

Jogszabályok közelítése – A különböz? tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszere – 2003/49 irányelv – Hatály

(2003/49 tanácsi irányelv, 1. cikk, (1) bekezdés)

A különböz? tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat? és jogdíjfizetések közös adózási rendszerér?l szóló 2003/49 irányelv 1. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti adójogi rendelkezés, amely szerint a valamely tagállambeli vállalkozás által másik tagállambeli társult vállalkozás számára fizetett kölcsönkamatoakat hozzászámítják az el?bb említett vállalkozás által fizetend? ipar?zési adó alapjához.

Ugyanis az említett rendelkezés, összefüggésben értelmezve ugyanezen irányelv (2)–(4) preambulumbekkezdésével, a határokon átnyúló kamatfizetések jogi kett?s adóztatásának kiküszöbölésére irányul a kamatoknak a felmerülésük helye szerinti tagállamban a tényleges haszonhúzó terhére történ? adóztatásának megtiltásával. A rendelkezés tehát kizárólag a hitelez? adójogi helyzetét érinti. Tehát a kamatfizetés kötelezettje adóalapjának megállapítására vonatkozó bels? jogi rendelkezések, mint például a bizonyos kiadások levonhatóságára és azok természetére vonatkozó szabályok az egyes tagállamok adópolitikájának körébe tartoznak.

Ennélfogva, mivel nem tartalmaz a kamatfizetés kötelezettje adóalapjának kiszámítására vonatkozó szabályokat el?író rendelkezést, a 2003/49 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének hatálya nem terjedhet túl az e rendelkezésben foglalt adómentességen.

(vö. 28., 33., 34., 36. pont és a rendelkez? rész)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2011. július 21.(*)

„Adózás – 2003/49/EK irányelv – A különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszere – Ipar?zési adó – Az adóalap megállapítása”

A C?397/09. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott el?zetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesfinanzhof (Németország) a Bírósághoz 2009. október 14?én érkezett, 2009. május 27?i határozatával terjesztett el? az el?tte

a **Scheuten Solar Technology GmbH**

és

a **Finanzamt Gelsenkirchen?Süd**

közt folyamatban lév? eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, D. Šváby, R. Silva de Lapuerta (el?adó), Juhász E. és T. von Danwitz bírák,

f?tanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezet?: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. szeptember 16?i tárgyalásra

figyelembe véve a következ?k által el?terjesztett észrevételeket:

- a Scheuten Solar Technology GmbH képviselőiben K. von Brocke Rechtsanwalt és A. Küntscher Steuerberaterin,
- a Finanzamt Gelsenkirchen?Süd képviselőiben R. Rasche, meghatalmazotti min?ségben,
- a német kormány képviselőiben J. Möller és C. Blaschke, meghatalmazotti min?ségben,
- a belga kormány képviselőiben M. Jacobs és J.?C. Halleux, meghatalmazotti min?ségben,
- a dán kormány képviselőiben V. Pasternak Jørgensen és C. Vang, meghatalmazotti min?ségben,
- az észt kormány képviselőiben M. Linntam, meghatalmazotti min?ségben,
- az olasz kormány képviselőiben G. Palmieri, meghatalmazotti min?ségben, segít?je: S. Fiorentino avvocato dello Stato,
- a holland kormány képviselőiben C. Wissels és J. Langer, meghatalmazotti min?ségben,
- a portugál kormány képviselőiben L. Inez Fernandes, meghatalmazotti min?ségben,
- a svéd kormány képviselőiben A. Falk és S. Johansson, meghatalmazotti min?ségben,

- az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében L. Seeboruth, meghatalmazotti minőségben,
 - az Európai Bizottság képviseletében R. Lyal és W. Mölls, meghatalmazotti minőségben,
- a f?tanácsnok indítványának a 2011. május 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követ?en, meghozta a következ?

Ítéletet

- 1 Az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérelem a különböz? tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat? és jogdíjfizetések közös adózási rendszerér?l szóló, 2003. június 3-i 2003/49/EK tanácsi irányelv (HL L 157., 49. o.; magyar nyelv? különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 380. o.) 1. cikkének értelmezésre vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Scheuten Solar Technology GmbH (a továbbiakban: SST) és a Finanzamt Gelsenkirchen-Süd (a továbbiakban: Finanzamt) között az ipar?zési adó alapjának megállapítása tárgyában folyamatban lév? jogvita keretében terjesztették el?.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2003/49 irányelv 1. cikke el?írja:

„(1) Egy tagállamban felmerül? kamat? és jogdíjfizetések mentesek az adott államban ilyen kifizetésekre akár forrásnál történ? levonással, akár kivetéssel beszedett adók alól, feltéve, hogy a kamat vagy jogdíj haszonhúzója egy másik tagállam vállalkozása vagy egy tagállam vállalkozásának egy másik tagállamban lev? állandó telephelye.

(2) Egy tagállam vállalkozása, vagy egy másik tagállamban lev? állandó telephely által teljesített kifizetést úgy tekintik, hogy azt teljesítették az adott tagállamban (a továbbiakban: forrás szerinti állam).

[...]

(4) Egy tagállam vállalkozását csak akkor tekintik a kamat vagy jogdíj haszonhúzójának, ha e kifizetéseket saját hasznára kapja, és nem közvetít?ként, azaz valamely más személy ügynökeként, megbízottjaként vagy aláírásra jogosultjaként.

[...]

(7) E cikket csak akkor kell alkalmazni, ha az a vállalkozás, amelyik kamatok vagy jogdíjak kifizet?je, vagy az a vállalkozás, amelynek állandó telephelyét kamatok és jogdíjak kifizet?jének tekintik, társult vállalkozása azon vállalkozásnak, amelyik az említett kamatnak vagy jogdíjnak haszonhúzója, vagy amelynek állandó telephelyét ezek haszonhúzójaként tekintik.

[...]

(10) Egy tagállamnak lehetősége van arra, hogy ne alkalmazza ezt az irányelvet egy másik tagállam vállalkozására vagy egy másik tagállam vállalkozásának állandó telephelyére olyan körülmények esetén, ha a 3. cikk b) pontjában meghatározott feltételek legalább kétéves megszakítás nélküli időszakon át nem állnak fenn.

[...]

4 Ezen irányelv 2. cikke elírja:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

a) »kamat«: mindenféle követelésből származó jövedelem, függetlenül attól, hogy az jelzáloggal biztosított-e, és hogy együtt jár-e az adós nyereségéből való részesedés jogával, és különösen értékpapírokból származó jövedelem és kötvényekből vagy kötelezvényekből származó jövedelem, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy kötelezvényekhez kapcsolódó jutalmakat és nyereséget; a késedelmes fizetésre kirótt kiegészítő díj nem minősül kamatnak;

[...]

5 Az említett irányelv 3. cikke b) pontjának rendelkezése szerint:

„egy vállalkozás egy második vállalkozás »társult vállalkozása«, ha legalább

i. az első vállalkozás minimum 25%-os közvetlen részesedéssel rendelkezik a második vállalkozás tőkéjéből; vagy

ii. a második vállalkozás minimum 25%-os közvetlen részesedéssel rendelkezik az első vállalkozás tőkéjéből; vagy

iii. egy harmadik vállalkozás minimum 25%-os közvetlen részesedéssel rendelkezik mind az első vállalkozás tőkéjéből, mind pedig a második vállalkozás tőkéjéből.

A részesedéseknek csak a Közösség területén letelepedett vállalkozásokhoz szabad kapcsolódniuk.

[...]

6 A 2003/49 irányelv 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A forrás szerinti állam nem köteles biztosítani ezen irányelv elveit a következő esetekben:

a) kifizetések, amelyeket nyereségkifizetésként vagy tőkevisszafizetésként kezelnek a forrás szerinti állam törvényei értelmében;

[...]

(2) Ha a kamat vagy jogdíjak kifizetése és haszonhúzója közötti, vagy egyikük és valamely más személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat vagy jogdíjak összege meghaladja azt az összeget, amelyben a kifizető és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, ezen irányelv rendelkezéseit csak ez utóbbi összegre kell alkalmazni.”

A nemzeti jog

7 Az ipar?zési adóról szóló 2002. évi törvény (Gewerbesteuer-gesetz 2002, BGBl. 2002 I, 4167. o.; a továbbiakban: ipar?zési adóról szóló törvény) alap?gyben szerepl? tényállásra alkalmazandó változatának 2. §-a szerint minden belföldön végzett ipar?zési tevékenység a jövedelem? vagy a társasági adó mellett ipar?zésiadó?köteles.

8 A 2.§ (1) és (2) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Valamennyi Németországban m?köd? telephely az ipar?zési adó hatálya alá tartozik. A telephelyek a jövedelemadóról szóló törvény szerinti üzleti vállalkozásnak tekintend?k. A telephely akkor tekintend? Németországban m?köd?nek, ha az üzletvitel helye Németországban, vagy Németországban bejegyzett kereskedelmi hajó található.

(2) Bármilyen üzleti részesedések?l álló társaságot (különösen az európai társaságokat, a részvénytársaságokat, a korlátolt felel?sség? társaságokat, betéti társaságokat) minden esetben teljes mértékben telephelynek kell tekinteni [...]”

9 E törvény 6. §-a szerint az ipar?zési adó alapja az adóalanyok ipar?zési tevékenységéb?l származó bevétel.

10 Az ipar?zési tevékenységb?l származó bevételt a hivatkozott törvény 7. §-ának első mondata az alábbiak szerint határozza meg:

„Az ipar?zési tevékenységb?l származó, a jövedelemadóról szóló törvény vagy a társasági adóról szóló törvény rendelkezései szerint megállapítandó nyereség, amelyet a [...] a 8. és 9. §-ban említett összegekkel növelni, illetve csökkenteni kell”.

11 Az ipar?zési adóról szóló törvény „Visszaillesztés” cím? 8. §-a kimondja:

„Az ipar?zési tevékenységb?l származó nyereséghez (7. §) vissza kell illeszteni a következ? összegeket, amennyiben azokat a nyereség meghatározásánál levonták:

1. az olyan tartozások utáni bevétel fele, amelyek gazdaságilag kapcsolódnak az üzleti tevékenység vagy annak egy része kialakításához vagy megszerzéséhez, az üzleti tevékenység kiterjesztéséhez vagy javításához, illetve amelyek a vállalkozás t?kéjének nem csupán átmeneti növelését szolgálják.”

12 Az említett törvény 10a. §-a el?írja, hogy az ipar?zési adó alapjának megállapítása érdekében le kell vonni a veszteségeket az ipar?zési adóról szóló törvény 8. §-a alapján megállapított nyereségb?l.

Az alapeljárás és az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdések

13 Az SST német jog alá tartozó, Gelsenkirchenben letelepedett korlátolt felel?sség? társaság. A Scheuten Solar Systems BV 100%-os tulajdonában áll, amely Venlóban (Hollandia) letelepedett holland korlátolt felel?sség? társaság.

14 2003. augusztus 27. és 2004. december 1?je között az SST számos egymást követ? szerz?dés értelmében az anyavállalatától összesen 5 180 000 EUR összegben kapott kölcsönt. Az SST e kölcsönök után 2004-ben 154 584 euró összeg? kamatot fizetett az anyavállalatának. Az SST ezen összeget ipar?zési kiadásként levonta a bevételéb?l.

15 A Finanzamt a 2004. évre vonatkozó ipar?zésiadó?alapot megállapító határozatában az ipar?zési adóról szóló törvény 8. §-ának 1. pontja alapján mindazonáltal megállapította, hogy az

SST csak a hivatkozott kamatösszeg 50%-át vonhatta volna le az elért bevételből, így a 154 584 euró kamatösszeg felét hozzászámította az SST ipari tevékenységből származó bevételéhez.

16 Az SST keresetet indított a Finanzamt e határozata ellen, úgy érvelve, hogy a hivatkozott kamatösszeg felének hozzászámítása a 2003/49 irányelv 1. cikkének (1) bekezdésével ellentétes adóztatásnak minősül.

17 Az említett keresetet a Finanzgericht Münster a 2008. február 22-i ítéletével elutasította.

18 Az SST ezen ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Bundesfinanzhofhoz.

19 A Bundesfinanzhof, mivel kétségei merültek fel a belső jog vonatkozó rendelkezéseinek a 2003/49 irányelvvel való összeegyeztethetősége kapcsán, úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és az alábbi kérdéseket terjeszti előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

„1) [...] a 2003/49 irányelv [...] 1. cikkének (1) bekezdésével ellentétes-e azon szabályozás, amely szerint a valamely tagállambeli vállalkozás által másik tagállambeli társult vállalkozás számára fizetett kölcsönkamatokat hozzászámítják az előbb említett vállalkozás ipari adóalapjához?

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén: a [2003/49 irányelv] 1. cikkének (10) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a tagállamok akkor is eltekinthetnek az irányelv alkalmazásától, ha a [z említett irányelv] 3. cikkének b) pontjában említett, a társult vállalkozás fennállására vonatkozó feltételek a kamatfizetés időpontjában még nem álltak fenn legalább kétéves megszakítás nélküli időszakon át?

1) Ez esetben a tagállamok a fizető vállalkozással szemben hivatkozhatnak-e közvetlenül a [2003/49 irányelv] 1. cikkének (10) bekezdésére?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

20 E kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy a 2003/49 irányelv 1. cikkének (1) bekezdésével ellentétes-e az olyan nemzeti adójogi rendelkezés, a valamely tagállambeli vállalkozás által másik tagállambeli társult vállalkozás számára fizetett kölcsönkamatokat hozzászámítják az előbb említett vállalkozás által fizetendő ipari adó alapjához.

21 Először is meg kell állapítani, hogy az alapügyben az SST-re az ipari bevétele után vetették ki az ipari adót. A hivatkozott adó alapjának megállapítása keretében a Finanzamt az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozásnak megfelelően visszaillesztette az SST bevételébe az e társaság által a Hollandiában letelepedett anyavállalatának fizetett kamatok felét.

22 Az SST szerint e számítás adókötelezettséget eredményez, így az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás a kamatok gazdasági kétfős adóztatásához vezet, amely összeegyeztethetetlen a 2003/49 irányelv 1. cikkének (1) bekezdésével. Ezzel ellentétben a Bírósághoz észrevételt benyújtó valamennyi többi érdekelt úgy véli, hogy az említett szabályozás nem tartozik e rendelkezés hatálya alá, és következésképpen azt javasolják, hogy a Bíróság nemleges választ adjon az előterjesztett kérdésre.

23 E körülmények között a Bíróságot az említett rendelkezés hatályának meghatározására kéri.

24 Meg kell állapítani, hogy a 2003/49 irányelv (2)–(4) preambulumbekkezdéséből következik, hogy az irányelv a különböz? tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat? és jogdíjfizetések kett?s adóztatásának kiküszöbölésére, és arra irányul, hogy azokra csak egyszeres adófizetési kötelezettség vonatkozzon. E preambulumbekkezdések értelmében valamennyi adó eltörlése a felmerülésük szerinti tagállamban a legmegfelel?bb módja annak, hogy az adózás tekintetében egyenl? bánásmódot lehessen biztosítani a nemzeti és a határokon átnyúló ügyleteknek.

25 A 2003/49 irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott hatálya a kamat? és jogdíjfizetéseknek a felmerülés szerinti tagállamban való adómentességére terjed ki, amennyiben azok haszonhúzója más tagállamban letelepedett társaság, vagy valamely tagállam társaságának más tagállamban lév? állandó telephelye.

26 Az említett rendelkezésben kimondott szabály annak biztosítására irányul, hogy a letelepedésének helye szerinti tagállamtól eltér? tagállamból ered? kamat? és jogdíjfizetések haszonhúzója mentesüljön az adófizetés alól az utóbbiak felmerülése szerinti tagállamban. A 2003/49 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének megfogalmazása, a „feltéve hogy” alárendelt mellékmondat alkalmazásával ugyanis összefüggést teremt e kamatok és jogdíjak valamely tagállamban való kifizetése és e kifizetéseknek a haszonhúzó által más tagállamban való kézhezvétele között.

27 E tekintetben a 2003/49 irányelv 2. cikkének a) pontja az említett kamatok „mindenféle követelésből származó jövedelemként” határozza meg. Márpedig kizárólag a tényleges haszonhúzó kaphat ilyen követelésekből származó jövedelemnek min?sül? kamatok.

28 A fentiekből következik, hogy a 2003/49 irányelv (2)–(4) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdése a határokon átnyúló kamatfizetések jogi kett?s adóztatásának kiküszöbölésére irányul a kamatoknak a felmerülésük helye szerinti tagállamban a tényleges haszonhúzó terhére történ? adóztatásának megtiltásával. A fent hivatkozott rendelkezés tehát kizárólag a hitelez? adójogi helyzetét érinti.

29 Hozzá kell tenni, hogy a 2003/49 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének ekkénti értelmezését meger?síti e cikk (10) bekezdése is, amely lehet?vé teszi, hogy a tagállamok bizonyos körülmények között ne biztosítsák az említett cikk (1) bekezdésében el?írt adómentességet. Azon adóalanyokat, amelyekre az ezen irányelv 1. cikkének (10) bekezdése alkalmazandó, e bekezdés „egy másik tagállam vállalkozás[aként] vagy egy másik tagállam vállalkozásának állandó telephely[eként]” határozza meg. Mindenesetre e rendelkezésben nem szerepel semmilyen utalás a kamatfizet?re. Ezen eltérést enged? szabályozásból következik, hogy az említett szabályozás a más tagállamban fizetett kamat vagy jogdíj haszonhúzójára vonatkozik, nem pedig az említett kamat vagy jogdíj kifizet?jére.

30 Márpedig az alapügyben szerepl?höz hasonló nemzeti szabályozás nem vezet a hitelez? jövedelmének csökkenéséhez. A fizetett kamatok nem adóztatja meg azok haszonhúzójánál. A szóban forgó szabályozás csak az ipar?zésiadó?alap megállapítására vonatkozik, amely adó – a jelen esetben – a kamatfizetés kötelezettjét terheli.

31 Hangsúlyozni kell e tekintetben, hogy az a mód, ahogy a kamatfizetés kötelezettje adóalapját ki kell számítani, valamint az e vonatkozásban figyelembe veend? tényez?k, mint például e számítás során bizonyos kiadások figyelembevétele, nem képezik a 2003/49 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének tárgyát.

32 Az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozást illet?en meg kell állapítani, hogy a kérdéses ipar?zési adó sajátossága, hogy az ipar?zési bevételt el?sör a jövedelemadóról szóló

törvény és a társasági adóról szóló törvény rendelkezései alapján állapítják meg, majd bizonyos összegeket vagy visszaillesztenek, vagy levonnak kedvezmények címén. A visszaillesztés csak a számítás első szakaszában levont összegeket érinti.

33 A kamatfizetés kötelezettje adóalapjának megállapítására vonatkozó belső jogi rendelkezések, mint például a bizonyos kiadások levonhatóságára és azok természetére vonatkozó szabályok olyan jogalkotói megfontolásokat követnek, amelyek az egyes tagállamok adópolitikájának körébe tartoznak.

34 Ennélfogva, mivel nem tartalmaz a kamatfizetés kötelezettje adóalapjának kiszámítására vonatkozó szabályokat előíró rendelkezést, a 2003/49 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének hatálya nem terjedhet túl az e rendelkezésben foglalt adómentességen.

35 Végül a Bíróságnak a különböző tagállamok anyai és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/435/EGK tanácsi irányelvre (HL L 225., 6. o., magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 147. o.) vonatkozó ítélkezési gyakorlatának esetleges hatását illetően elegendő hozzátenni, amint azt a főtanácsnok az indítványa 45–49. pontjában megállapította, hogy a C-294/99. sz. Athinaïki Zythopoïia ügyben 2001. október 4-én hozott ítélet (EBHT 2001., I-6797. o.) és a C-284/06. sz. Burda-ügyben 2008. június 26-án hozott ítélet (EBHT 2008., I-4571. o.) nem tartalmaz olyan szempontot, amelyet hasznosan figyelembe lehetne venni a 2003/49 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozással kapcsolatban történő értelmezése keretében. A hivatkozott ügyekben szóban forgó adóztatandó tényállást ugyanis az képezte, hogy a leányvállalat nyereséget osztott fel az anyavállalat részére. Ezzel ellentétben az alapügyben szereplő kamatfizetés nem adóztatandó tényállás. A szóban forgó nemzeti jogi rendelkezések csak az ilyen kifizetéseknek az ipari zésiadó alap kiszámítása során kiadásként történő levonhatóságát érintik.

36 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2003/49 irányelv 1. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellenétes az olyan nemzeti adójogi rendelkezés, amely szerint a valamely tagállambeli vállalkozás által másik tagállambeli társult vállalkozás számára fizetett kölcsönkamatoakat hozzászámítják az előbb említett vállalkozás által fizetendő ipari zési adó alapjához.

A második kérdésről

37 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre adott válaszra tekintettel a második kérdésre nem szükséges válaszolni.

A költségekről

38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A különböz? tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat? és jogdíjfizetések közös adózási rendszerér?l szóló, 2003. június 3?i 2003/49/EK tanácsi irányelv 1. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti adójogi rendelkezés, amely szerint a valamely tagállambeli vállalkozás által másik tagállambeli társult vállalkozás számára fizetett kölcsönkamatoakat hozzászámítják az el?bb említett vállalkozás által fizetend? ipar?zési adó alapjához.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: német.